

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3SŽk/3/2017
Identifikačné číslo spisu: 1015202051
Dátum vydania rozhodnutia: 27.06.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1015202051.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a zo sudcov JUDr. Sone Langovej a JUDr. Jozefa Milučkého v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): Lesoochranárske zoskupenie VLK, občianske združenie, IČO: 31 303 862, Tulčík 310, zastúpený: JUDr. Iveta Rajtáková, advokátka, Štúrova 20, Košice, proti žalovanému: Okresný úrad Bratislava, odbor opravných prostriedkov, referát starostlivosti o životné prostredie, Tomášikova 46, Bratislava, za účasti: E. E., P., v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-BA-OOP3-2015/083894-NMT zo dňa 2. októbra 2015, konajúc o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/276/2015-39 zo dňa 7. septembra 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť sťažovateľa (pôvodne žalobcu) proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/276/2015-39 zo dňa 7. septembra 2016 z a m i e t a.

Účastníkom konania nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

1. Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom podľa § 190 Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-BA-OOP3-2015/083894-NMT zo dňa 02.10.2015, ktorým bolo potvrdené prvostupňové rozhodnutie Okresného úradu Bratislava, odboru starostlivosti o životné prostredie č. OU-BA-OSZP3-2015/40085-7/POS zo dňa 22.07.2015. Uvedeným prvostupňovým rozhodnutím bol ďalšiemu účastníkovi podľa § 68 písm. w/ zákona č. 543/2002 Z.z. o ochrane prírody a krajiny v znení účinnom ku dňu vydania napadnutých administratívnych rozhodnutí (ďalej len „zákon č. 543/2002 Z.z.“) vydaný súhlas na státie plávajúceho zariadenia „hausbót“ evidenčné označenie SK-4-14131, umiestneného v Jarovskom ramene rieky Dunaj na polohe č. 2, vyviazaného na pozemku C-KN parc. č. 1217/1 v katastrálnom území S., do 07.11.2018.

2. Krajský súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že správne orgány nepostupovali pri rozhodovaní o udelení výnimky zo zákazov podľa zákona č. 543/2002 Z. z. svojvoľne. Z administratívneho spisu je zrejmé, že prvostupňový správny orgán v konaní nevychádzal len z tvrdení ďalšieho účastníka ako žiadateľa. Podkladom pre rozhodnutie bolo aj stanovisko ŠOP SR č. ŠOP SR/4563/2014 zo dňa 04.12.2014 a tiež odborné stanovisko prvostupňového správneho orgánu č. OU-BA-OSZP1-2015/7767-KTP zo dňa 12.01.2015, v ktorom bol vyjadrený súhlas s udelením výnimky príbratému účastníkovi na státie plávajúceho zariadenia v dotknutom území. Uvedené stanovisko obsahuje podrobnú identifikáciu dotknutého územia, návrh riešenia, odôvodnenie, pričom z neho vychádzali správne orgány oboch stupňov, keď jeho obsah premietli i do odôvodnenia svojich rozhodnutí. Aj napriek tomu, že zákon č. 543/2002 Z. z. je zameraný na ochranu prírody a krajiny, zákonodarca v ňom poskytuje priestor na to, aby na území, na ktorom platí druhý stupeň ochrany, bol orgánom ochrany prírody v odôvodnených prípadoch udelený súhlas na státie plávajúceho zariadenia. Pojem ochrana prírody bola v danom prípade naplnená tým, že prvostupňové rozhodnutie obsahuje podrobné podmienky vykonávania povolenej činnosti podľa § 82 ods. 12 zákona č. 543/2012 Z. z. a tiež tým, že platnosť tejto výnimky je časovo obmedzená a ani žalobca v žalobe nekonkretizoval významne negatívny dopad súhlasu na ochranu predmetného územia. Krajský súd videl odôvodnenosť povolenia výnimky aj v tom, že likvidácia plávajúcich zariadení by mohla spôsobiť ešte výraznejší negatívny dopad na CHVÚ Dunajské Luhy ako ich ponechanie v tomto území. Je potrebné dodať, že prvostupňový správny orgán je oprávnený kedykoľvek skontrolovať dodržiavanie podmienok povolenej výnimky a ak by zistil, že príbratý účastník v priebehu časového obdobia, na ktoré mu bol udelený súhlas na státie plávajúceho zariadenia, porušil podmienky stanovené v rozhodnutí, je oprávnený aj z vlastného podnetu prehodnotiť udelený súhlas, tento zrušiť, resp. ho nepredĺžiť na ďalšie obdobie. Krajský súd záverom dodal, že už samotné konanie o udelenie súhlasu na státie plávajúceho zariadenia napomohlo k odstráneniu nežiaduceho stavu v dotknutom území, ktorý bol zistený na základe obhliadky vykonanej za účelom posúdenia žiadosti príbratého účastníka o udelenie súhlasu.

II.

3. Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca včas kasačnú sťažnosť a navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu zmenil a napadnuté rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V dôvodoch uviedol, že nesprávne právne posúdenie spočíva v tom, že krajský súd dospel k záveru, že pre povolenie činnosti v územiach patriacich do sústavy NATURA 2000 postačuje predpoklad, že navrhovaná činnosť nebude mať významný vplyv na predmet ochrany v týchto územiach a takýto predpoklad je postačujúci pre povolenie navrhovanej činnosti. Podľa sťažovateľa však nepostačuje len predpoklad neexistencie významných negatívnych účinkov, ale pre povolenie takejto činnosti je nevyhnutné, aby na základe potrebného dokazovania bolo nesporné, že takéto účinky nenastanú. Plavidlo, súhlas na umiestnenie ktorého bol v konaní pred orgánmi verejnej správy vydaný, je umiestnený v územiach NATURA 2000, a to v Chránenom vtáčom území Dunajské Luhy (ďalej len „CHVÚ Dunajské Luhy“) a je zaradené do návrhu na doplnenie území NATURA 2000 ako rozšírenie územia európskeho významu Bratislavské Luhy. Krajský súd sa v napadnutom rozsudku odvolával na stanovisko ŠOP zo dňa 04.12.2014, žalobca však poukázal na to isté stanovisko, v ktorom sa uvádza, že v danom území bol zaznamenaný celý rad negatívnych činností a zničenie chránených biotopov spolu na rozlohe približne 3,5 ha a že podľa tohto stanoviska má prevádzka plávajúcich zariadení preukázateľne negatívny vplyv na predmet ochrany. V odbornom stanovisku prvostupňového orgánu verejnej správy č. OU-BA-OSZP1-2015/7767-KTP zo dňa 12.01.2015 je vyjadrený názor, že navrhovaná činnosť pravdepodobne nebude mať vplyv na predmet ochrany uvedeného územia NATURA 2000.

4. Žalobca poukázal na ustanovenia § 28 ods. 4, 5 zákona č. 543/2012 Z.z., § 5 ods. 1, § 25, § 122 SSP, § 16 ods. 1 Civilného sporového poriadku, s ktorými je podľa jeho názoru rozsudok krajského súdu v rozpore. Ďalej poukázal na čl. 6 ods. 3 Smernice Rady 92/43/EHS z 21.05.1992 o ochrane prirodzených biotopov a voľne žijúcich živočíchov a rastlín (ďalej len „Smernica o biotopoch“) a na rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 07.09.2004 vo veci C-127/02 Waddenvereniging a

Vogelbeschermingsvereniging, body 59, 61, 66 a na rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 11.04.2013 vo veci C-258/11, Peter Sweetman a iní/An Bord Pleanála, v ktorom súd skonštatoval: „Povolenie v súvislosti s plánom alebo projektom v zmysle článku 6 ods. 3 smernice o biotopoch možno teda vydať len za predpokladu, že príslušné orgány po tom, ako určili všetky aspekty tohto plánu alebo projektu, ktoré samostatne alebo v spojení s inými plánmi alebo projektmi môžu ovplyvniť ciele ochrany predmetnej lokality, a prihliadli na všetky najvýznamnejšie vedecké poznatky v danej oblasti, nadobudli istotu, že plán alebo projekt nebude mať nepriaznivý vplyv na integritu tejto lokality. Tak je to v prípade, ak z vedeckého hľadiska neexistuje žiadna dôvodná pochybnosť o neprítomnosti takého vplyvu (pozri v tomto zmysle rozsudky z 24. novembra 2011, Komisia/Španielsko, bod 99, ako aj Solvay a i., bod 67).“

5. Z uvedených rozhodnutí Súdneho dvora EÚ podľa žalobcu vyplýva, že povoliť činnosť v území NATURA 2000 možno len vtedy, ak možno nadobudnúť istotu a to na základe najvýznamnejších vedeckých poznatkov, že činnosť nebude mať významný vplyv na predmet ochrany územia NATURA 2000. Interpretácia čl. 6 ods. 3 Smernice o biotopoch uvedená krajským súdom stojí však v opozícii s týmto názorom. Zatiaľ čo Súdny dvor EÚ poskytol výklad, že činnosť možno povoliť len pri istote neexistencie významných negatívnych účinkov na predmet ochrany, krajský súd svoje rozhodnutie založil na názore, že postačuje pravdepodobnosť neexistencie významného vplyvu na predmet ochrany. Explicítne takéto stanovisko totiž vydal orgán verejnej správy prvého stupňa dňa 12.01.2015, keď vyslovil záver o tom, že činnosť pravdepodobne nebude mať negatívny vplyv na predmet ochrany. Predmetné plávajúce zariadenie je jedným z niekoľkých stoviek takýchto zariadení umiestnených v predmetnom území NATURA 2000.

III.

6. Žalovaný vo vyjadrení uviedol, že plávajúce zariadenie je umiestnené na pozemku parc. č. 1217/1, na polohe č. 2 na Jarovecnom ramene rieky Dunaj, v kat. úz. Rusovce, mimo zastaveného územia obce a v území s prvým stupňom ochrany podľa § 12 zákona č. 543/2012 Z.z., kde sa uplatňujú ustanovenia o všeobecnej ochrane prírody a krajiny podľa druhej časti zákona. Vývazovacie prvky sú umiestnené na parc. č. 1217/1, druh pozemku „ostatná plocha“, v kat. úz. Rusovce, mimo zastavaného územia obce, ktorá je súčasťou súvislej európskej sústavy chránených území v Chránenom vtáčom území Dunajské Luhy SKCHVU007. Státie plávajúceho zariadenia, ani žiadna činnosť spojená s prevádzkou tohto zariadenia na polohe č. 2 nie je v danom území zákonom alebo vyhláškou č. 440/2008 Z.z. ktorou sa vyhlasuje Chránené vtáčie územie Dunajské luhy v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška č. 440/2008 Z.z.“) zakázaná. Žalovaný konštatoval, že pojem ochrany prírody je v danom prípade naplnený tým, že napadnuté administratívne rozhodnutie obsahuje podrobné podmienky vykonávania povolenej činnosti podľa § 82 ods. 12 zákona č. 543/2012 Z.z. Zdôraznil, že umiestnenie plávajúceho zariadenia nemá negatívny vplyv na poškodzovanie prírody a nezasahuje nepriaznivo do vtáčieho územia. Negatívny vplyv môže mať nevhodné správanie a činnosť spôsobená ľudským faktorom, čo je však eliminované práve stanovenými podmienkami a opatreniami, ktoré je prevádzkovateľ plávajúceho zariadenia povinný dodržiavať. V prípade, že kontrolnou činnosťou bude zistené porušenie, resp. zhoršenie stanovených podmienok, môžu orgány štátnej správy pristúpiť k sprísneniu podmienok prevádzky plávajúceho zariadenia ako aj prístupu k nemu.

7. Podmienky stanovené v súhlase na státie plávajúceho zariadenia, ako napr. pravidelný odvoz odpadov a tým aj stanovený pohyb vozidiel na ich vývoz, parkovanie len na okraji spevnenej cesty, vedľa hausbótu a nie na trávnom poraste, nevytváranie nelegálnych prístupových ciest k plávajúcim zariadeniam a povolenie vstupu len pre konkrétneho majiteľa plávajúceho zariadenia, predstavujú nepochybne menší negatívny dopad na životné prostredie, ako negatívny vplyv spôsobený nekontrolovateľným a živelným vjazdom a státím motorových vozidiel v území.

8. Žalovaný ďalej uviedol, že podľa jeho informácií sa v predmetnej lokalite bude realizovať výstavba diaľnice D4, na ktorú je vydané územné rozhodnutie č. OU-BS-OVBP2-2014/58427/KAZ zo dňa 29.10.2014 a ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 02.01.2015 na stavbu „Diaľnica D4 Bratislava, Jarovce - Ivanka sever“. Nevyhnutnou súčasťou predmetnej stavby sú kompenzačné opatrenia, ktorými sa primerane nahradí negatívny vplyv stavby na územia NATURA 2000. Kompenzačné opatrenia sú

zamerané na to, aby nahradili, resp. kompenzovali vyrúbaný lesný porast ako potenciálny hniezdny biotop, zničené trávne porasty ako potravinový biotop. Ide o nové lesné plochy (20 ha) v katastri Rusovce (1 nová plocha) a Čunovo (2 plochy) a o 2 nové trávne plochy (30 ha) v katastri Podunajské Biskupice a Kalinkovo. Ochrana prírodných biotopov vyplýva z návrhu Projektu kompenzačných opatrení ako výsledku osobitného konania podľa zákona č. 543/2012 Z.z. Podľa stanoviska ŠOP SR BB č. ŠOP SR/4563/2014 zo dňa 04.12.2014 je predmetné územie zaradené do návrhu doplnenia chránených území NATURA 2000 ako rozšírenia územia európskeho významu Bratislavské luhy SKVEV0064 (zatiaľ nie je jeho súčasťou) a ku dňu podania vyjadrenia nie je zjavné, či návrh bude schválený a územie zaradené do NATURA 2000. Na základe uvedených skutočností žalovaný navrhol, aby Najvyšší súd SR kasačnú sťažnosť zamietol.

9. Ďalší účastník sa k podanej kasačnej sťažnosti nevyjadril.

IV.

10. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti v zmysle § 440 SSP, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. (§ 137 ods. 2 a 3 SSP).

11. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“, „kasačný súd“) vychádzal zo skutkového stavu, ktorý podrobne v odôvodnení rozsudku popísal krajský súd, preto pre účastníkov konania známe fakty a skutočnosti nebude nadbytočne opakovať a len v stručnosti z neho vyberá nasledovné:

12. Dňa 20.04.2015 bola orgánu verejnej správy prvého stupňa doručená žiadosť ďalšieho účastníka o súhlas a vyjadrenie k umiestneniu plávajúceho zariadenia a k dodatočnému stavebnému povoleniu vyvážovacích prvkov plávajúceho zariadenia v Jarovskom ramene na polohe č. 2 s evidenčným označením plavidla SK-4-14131. K žiadosti priložil potrebnú dokumentáciu - správny poplatok; kópiu lodného osvedčenia plávajúceho zariadenia; plán vyviazania plávajúceho zariadenia; kópiu z katastrálnej mapy s vyznačeným miestom státia plávajúceho zariadenia; vyjadrenie vlastníka príslušného pozemku a vyjadrenie správcu vodného toku. Orgán štátnej správy ochrany prírody zverejnil na svojej internetovej stránke informáciu o začatí správneho konania, ktorého výsledkom bolo prvostupňové správne rozhodnutie č. OU-BA-OSZP3-2015/40085-7/POS zo dňa 22.07.2015, ktoré orgán verejnej správy prvej inštancie odôvodnil tým, že státie plávajúceho zariadenia, ani žiadna činnosť spojená s prevádzkou tohto zariadenia na polohe č. 2 nie je v danom území zákonom alebo vyhláškou MŽP SR č. 440/2008 Z. z., ktorou sa vyhlasuje Chránené vtáčie územie Dunajské luhy, zakázaná. Tak dospel k záveru, že v konaní neboli zistené žiadne skutočnosti alebo okolnosti, ktoré by preukazovali, že v prípade státia plávajúceho zariadenia na polohe č. 2 Jarovského ramena rieky Dunaj nie sú splnené podmienky na vydanie súhlasu podľa zákona alebo všeobecne záväzných právnych predpisov vydaných na jeho vykonanie.

13. Rozhodnutím žalovaného č. OU-BA-OOP3-2015/083894-NMT zo dňa 02.10.2015 bolo potvrdené prvostupňové rozhodnutie Okresného úradu Bratislava, odboru starostlivosti o životné prostredie č. OU-BA-OSZP3-2015/40085-7/POS zo dňa 22.07.2015. Uvedeným prvostupňovým rozhodnutím bol ďalšiemu účastníkovi podľa § 68 písm. w/ zákona č. 543/2002 Z.z. vydaný súhlas na státie plávajúceho zariadenia „hausbót“ evidenčné označenie SK-4-14131, umiestneného v Jarovskom ramene rieky Dunaj na polohe č. 2, vyviazaného na pozemku C-KN parc. č. 1217/1 v katastrálnom území S.. V súlade s § 82 ods. 12 zákona č. 543/2002 Z.z. správny orgán určil podrobnejšie podmienky vykonávania činnosti zabezpečujúce ochranu prírody a krajiny:

1. zabezpečiť pravidelný odvoz komunálneho odpadu z prevádzky plávajúceho zariadenia
2. zabezpečiť zhromažďovanie a pravidelný odvoz splaškových vôd z prevádzky plávajúceho zariadenia v súlade s osobitnými predpismi, aby nebola negatívne ovplyvnená kvalita povrchových a podzemných vôd a s tým súvisiace priaznivé podmienky pre zachovanie spoločenstiev vodného ekosystému;
3. vjazd a státie motorovým vozidlom v území s druhým stupňom ochrany vykonávať len na základe

rozhodnutia orgánu ochrany prírody a krajiny okresného úradu v sídle kraja o povolení výnimky zo zakázaných činností podľa § 13 ods. 1 písm. a/ zákona č. 543/2002 Z.z. alebo na základe oprávnenia na vjazd a státie vozidla patriaceho vlastníkovi, správcovi a nájomcovi pozemku, na ktorý sa vzťahuje uvedený zákaz;

4. neexpandovať na okolité pozemky;

5. nevytvárať nové prístupové cesty k plávajúcemu zariadeniu, nespevňovať a neupravovať existujúce lesné a poľné cesty;

6. mimo plochy plávajúceho zariadenia nebudovať a neumiestňovať trvalé ani dočasné stavby a objekty;

7. nezasahovať do okolitej vegetácie (nerúbať a neorezávať dreviny...);

8. mimo plochy plávajúceho zariadenia nevysádzať nepôvodné druhy rastlín a drevín, či už na brehu alebo vo vode.

Súhlas na státie plávajúceho zariadenia sa vydal na čas od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia do 07.11.2018.

14. Podľa § 68 písm. w/ zákona č. 543/2002 Z.z. okresný úrad vydáva súhlas prevádzkovateľovi plávajúceho zariadenia na státie plávajúceho zariadenia na vodnom toku alebo inej vodnej ploche.

15. Podľa § 82 ods. 12 zákona č. 543/2002 Z.z. v rozhodnutí vydanom podľa tohto zákona, ktorým sa dáva súhlas na výkon činnosti alebo ktorým sa povoľuje výnimka zo zákazu činnosti podľa tohto zákona, môže konajúci orgán určiť podrobnejšie podmienky vykonávania činnosti zabezpečujúce ochranu prírody a krajiny a obmedziť ich časovú platnosť.

16. Sťažovateľ namietal nesprávne právne posúdenie, ktoré podľa jeho názoru spočívalo v tom, že krajský súd sa pri rozhodovaní o povolení činnosti v územiach patriacich do sústavy NATURA 2000 uspokojil s predpokladom, že navrhovaná činnosť nebude mať významný vplyv na predmet ochrany v týchto územiach, pričom na povolenie takejto činnosti je podľa sťažovateľa nevyhnutné, aby na základe potrebného dokazovania bolo nesporné, že takéto účinky nenastanú.

17. K uvedenej námietke sťažovateľa kasačný súd uvádza, že obdobnú námietku sťažovateľ uplatnil tak v správnom konaní ako aj v konaní pred súdom prvej inštancie, ani raz však okrem konštatovania absencie istoty neexistencie významných negatívnych účinkov na predmet ochrany na podporu svojich tvrdení neuviedol ďalšie skutočnosti, resp. nepredložil dôkazy. Strohá námietka sťažovateľa bez dôkazného podloženia tak nebola spôsobilá spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia krajského súdu, ktorý vychádzal zo skutkového stavu zisteného orgánmi verejnej správy s tým, že vykonanie dôkazov vykonal oboznámením sa s dôkazmi, ktoré sa nachádzajú v súdnom a pripojenom administratívnom spise žalovaného, pričom uvedený postup je v súlade s ustanoveniami Správneho súdneho poriadku.

Kasačný sa tak stotožnil s právnym záverom orgánov verejnej správy, ako aj krajského súdu, že i keď zákon č. 543/2002 Z. z. je zameraný na ochranu prírody a krajiny, zákonodarca v ňom umožňuje, aby na území, na ktorom platí druhý stupeň ochrany, bol orgánom ochrany prírody v odôvodnených prípadoch udelený súhlas na státie plávajúceho zariadenia. V predmetnom prípade bola ochrana prírody realizovaná tým, že rozhodnutie orgánu verejnej správy prvého stupňa obsahuje podrobné podmienky vykonávania povolenej činnosti podľa § 82 ods. 12 zákona č. 543/2002 Z.z. ako aj tým, že platnosť udelenej výnimky je časovo obmedzená. Navyše žalobca nekonkretizoval významne negatívny dopad súhlasu na ochranu predmetného územia. Zároveň zo stanoviska Štátnej ochrany prírody Slovenskej republiky k plávajúcim zariadeniam v Jarovskom ramene Dunaja, rkm 1855,00 zo dňa 04.12.2014 vyplynulo, že „v súčasnosti ešte možno považovať funkciu CHVÚ Dunajské luhy za zachovanú a rozsah umiestnených hausbótov nie je významným zásahom do územia Natura 2000, ktorý môže spôsobiť podstatné zmeny v biologickej rozmanitosti, štruktúre a funkcii ekosystémov. V predloženej zozname uvedených 226 plávajúcich zariadení nepovažujeme za limitujúci počet pre významný negatívny vplyv na CHVÚ Dunajské luhy aj z dôvodu, že ich likvidácia by mohla spôsobiť výraznejšie negatívne dopady ako ich zotrvanie“. Uvedený záver má charakter odbornej správnej úvahy určeného orgánu štátu. V konaní nebol predložený žiadny znalecký posudok alebo odborné stanovisko, ktoré by kvalitatívne spochybnilo

stanovisko Štátnej ochrany prírody SR.

18. Krajský súd správne konštatoval, že prvostupňový orgán verejnej správy je oprávnený kedykoľvek skontrolovať dodržiavanie podmienok povolenej výnimky a ak by zistil, že ďalší účastník v priebehu časového obdobia, na ktoré mu bol udelený súhlas na státie plávajúceho zariadenia, porušil stanovené podmienky, je oprávnený aj z vlastného podnetu prehodnotiť udelený súhlas, tento zrušiť resp. ho nepredĺžiť na ďalšie obdobie.

19. O trovách kasačného konania rozhodol podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s ustanoveniami § 167 ods. 1 a § 175 ods. 1 SSP a contrario tak, že sťažovateľovi nepriznal náhradu trov kasačného konania z dôvodu neúspechu v kasačnom konaní a žalovanému nárok na náhradu trov konania zo zákona nevyplýva.

20. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd SR v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.